

Sen Hep Böyle Kal

Cem Adrian

(Da-la-la-la)
(Da-la-la-la-la)
(Da-la-la-la)

Ansızın, çalınca yine kapın...
Tanırsın sesini, tanırsın sessizliği
Ansızın, soğuyunca avuçların
Tutarsın elini, özlersin ellerini

Ve zaman, öperken alnından
Okşarken yüzünü, söylerken son sözünü
Bazen böyle olur, bazen konuşamazsın
Kayar ellerinden aşk, onu tutamazsın

Sen hep böyle kal
Böyle kal ki kalbim eğilsin önünde, avunsun seninle
Sen hep böyle kal
Böyle kal ki dünya utansın önünde, övünsün seninle
Sen hep böyle kal
Ne kadar büyüsün de, kimleri sevsen de, nereye gitsen de
Sen hep böyle kal, hep böyle kal
Sakın hiç kirlenme, sakın hiç kirlenme
Sen hep böyle kal

Kapılarına dayanan tüm karanlığı beyazlara boyadım
Sen korkarsın diye...
Dallarına diktim dökülen yaprakları
Sen sonbaharı sevmezsin diye...
Gökyüzüne yıldızlar çizdim sana, yeryüzüne umutlar
Geceleri düşler bıraktım, sabahlarına aydınlıklar
Yağmura aşık kelebekler, ateşe aşık pervaneler gibi
Yana yana, döne döne
Savrula savrula

Çok yüksekte uçtum ben
Çok yüksekte uçtum ben
(Böyle kal ki dünya)
Çok yüksekte uçtum ben
(Utansın önünde)
Çok yüksekte düştüm ben...
(Övünsün seninle)
Çok yüksekte düştüm ben...
Sen hep böyle kal
Ne kadar büyüsün de, kimleri sevsen de, nereye gitsen de
Sen hep böyle kal, hep böyle kal
Sakın hiç kirlenme, sakın hiç kirlenme
Sen hep böyle kal